

9. Skupština preporučuje da se pri privrednim organizacijama i ustanovama formiraju stručne biblioteke gde bi bili zastupljeni svi časopisi i stručna literatura geodetske struke štampani od oslobođenja do danas. Po mogućnosti da se nabavlja i strana stručna literatura.

10. Upravi društva se stavlja u zadatak da ispita dogučnost za prikupljanje finansijskih sredstava za izgradbu letovališta.

Na kraju skupštine izabrana je nova uprava društva geodetskih inženjera i geometara NR Makedonije u sledećem sastavu:

Prešednik: Inž. Dime Lazarov.

Potprešednik: Petar Mišev i inž. Andon Sepetovski

Sekretar: Boris Tuntev i inž. Jovan Mirčevski

Blagajnik: Kiril Miladinov i Jovanka Angelova

Članovi: Stojan Hadži Vasilev, Kiril Razmov i Vančo Andreev

Nadzorni odbor: Blagoj Strezov, Milan Milkom i Blagoj Kazandžiski

Delegati za Savez Geodetskih inženjera i geometra FNRJ: Petar Mišev, inž. Dime Lazarov i Stojan Hadži Vasilev

Delegati za Savez inženjera i tehničara NR Makedonije: Mišev Petar i Hadži Vasilev Stojan.

Članovi plenuma: Tolevski Ivan, Ivanov Ratko, Manev Ilija, Parlik Aleksandar, inž. Trajkovski Gorgi, Kuzevski Boris, Jovanovski Ilija, Vasilev Filip, Karaliev Petar, Docevski Tomislav, Bogdanovski Borivoje, Jordanovski Jordan i Stefanov Ivan.

IN MEMORIAM Prof. ing. DRAGUTINU JEMRIĆ

11. IX. 1960 godine umro je nakon kratke bolesti naš drug Ing. Dragutin

Jemrić i njegov skromni lik neumornog radnika ne će se više pojaviti među nama, da upozori na neku pojavu u struci, novu stručnu knjigu ili da ponudi pomoć u nekoj akciji.

Ing. Jemrić rodio se 20. V. 1887 godine u Velikom Varadinu. Gimnaziju je svršio 1906 godine u Osijeku. Zbog materijalnih poteškoća napušta studij u Zagrebu i postaje mjernički službenik.

1919 godine polaže »strogi praktični ispit« i od tada pa do 1925 godine radi kao ovlašteni civilni geometar u Velikoj Gorici, a od te godine prenosi svoj tehnički ured u Zagreb i tu radi sve do par godina nakon oslobođenja. 1929 godine upisao se kao redoviti slušač na Geodetsko - kulturno - tehnički odsjek Tehničkog fakulteta u Zagrebu, pa uz svoj svakodnevni posao studira i diplomira u srpnju 1944 godine.

Odmah nakon oslobođenja pomaže svojim stručnim znanjem i savjetom u radu NOK Velika Gorica. 1946 godine prelazi na rad u Geozavod u Zagrebu, a 1949 godine postaje profesor najprije na Geodetskoj tehničkoj školi a zatim na Industrijskoj optičkoj školi u Zagrebu, gdje je umirovljen 1956 godine.

Nekoliko generacija inženjera sjetiti će se druga Jemrića sa studija, jer je njegova kuća bila sastajalište studenata, gdje se je mogla dobiti stručna pomoć u učenju, posuditi skripta i dobiti nesebično prepušteni posao, ako je netko trebao zaradu. Kasnije je godinama drug Jemrić bio predsjednik i

član upravnog odbora Društva geodetskih inženjera i geometara Hrvatske i mnoga akcija našeg Društva nikla je iz njegovog kruga i uz njegovu pomoć.

Nekoliko generacija mladih geometara sjetiti će se dobroćudnog profesora Jemrića, koji je predavao vrlo jednostavno i jasno, a naučno točno i imao možda i previše srca za učenike. Vlastitom je rukom pisao često izvorne stručne tekstove i upute na matrice, sam ih nosio na kopiranje, formatizirao i onda dijelio ozalid-kopije učenicima i svojim drugovima nastavniciima u zbornici.

Njegov je sistematični i do zadnjeg roka živi duh stalno bio u toku razvoja struke, a uvijek je nesebično pomagao njezin napredak. Dolazak na Optičku školu bio je za njega prilika, da se temeljito udubi u studij optike. Stotine sati je potrošio da izračuna optiku za

dubin nivelira, što je htio dati Geomehanici za izradu našeg domaćeg nivelira. Za sve što je bilo od općeg interesa, bio je spreman žrtvovati svoje vrijeme, znanje i energiju sa najvećim zadovoljstvom, a tako je i radio. Kao umirovljeni službenik radio je i dalje aktivno u struci, tako da iz tog vremena među mladim stručnjacima kolaju njegovom rukom pisane upute za rad.

Aktivan i stručno visoko obrazovan stručnjak, izvanredno savjestan i vrijedan službenik, nesebičan i aktivan društveni radnik, skroman čovjek, to je lik ing. Jemrić Dragutina, koji može služiti uzorom mnogim generacijama.

Opraštajući se ovim recima od druga Jemrića, odajemo samo blijedo priznanje za obiman rad i trud koji je plodno uložio za napredak svoje struke i svoje socijalističke domovine. **Palčić**

IN MEMORIAM GEODETU PAVLU KAČANSKI

Iznenada 7 novembra 1960 godine iz svojih redova izgubili smo našega kolegu i druga Kačanski Pavla, ovl. civ. geometra iz Srbobrana.

Pokojnik je rođen u Srbobranu 2 X. 1898 godine, gdje je i osnovnu školu završio. Maturirao je u gimnaziji u Vrbasu, a Visoku tehničku školu Geodetski otek, diplomirao je u Pragu 1923. god.

Geodetskom praksom počeo se je baviti odmah posle studija, a kao ovl. samostalni geod. stručnjak radi od 1930 godine, sa prekidima.

Uspomena na pokojnika, kao retko poštena i iskrena čovjeka, dobra druga, ga poznavali ostaće nezaboravna. prijatelja i roditelja, za one, koji su

B. Putnik